

การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา
ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

THE ADMINISTRATION OF STUDENT SUPPORT SYSTEM OF SCHOOL ADMINISTRATORS ACCORDING
TO TEACHER' PERCEPTIONS UNDER
THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA

จุฑามาศ สุขงาม¹, รัตนา กาญจนพันธุ์²

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Juthamad Sukngam¹, Rattana Kanchanaphan²

Ramkhamhaeng University¹, Ramkhamhaeng University²

Corresponding Author E-mail :6714470052@rumail.ru.ac.th¹,arjarnratana@gmail.com²

(Received : December 29, 2025; Edit : January 17, 2026; accepted : January 25, 2026)

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1.เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา 2.เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา วิทยฐานะ และประสบการณ์ในการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2568 จำนวน 297 คน จากทั้งหมด 29 โรงเรียนซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน(Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเรื่องการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1)ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2)ด้านการคัดกรองนักเรียน 3)ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4)ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5)ด้านการส่งต่อ ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.988 สถิติที่ใช้ ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย(\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบ ค่าF(f-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One -way ANOVA) และการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' Multiple Comparison Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ครูที่มีระดับวิทยฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับสมมติฐานงานวิจัย
3. ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานงานวิจัย
4. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

คำสำคัญ : การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน,ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

The purposes of this research were to: 1) To study the level of student support system administration of school administrators according to teachers' perceptions under the Secondary Educational Service Area Office, Phra Nakhon Si Ayutthaya. 2) To compare Student Support System administration of School Administrators according to teachers' perceptions under the Secondary Educational Service Area Office, Phra Nakhon Si Ayutthaya, in terms of educational qualification, academic rank, and teaching experience. The sample group of this study consisted of 297 teachers who were teaching in schools under the Secondary Educational Service Area Office, Phra Nakhon Si Ayutthaya, in the academic year 2025. The sample was obtained using a multi-stage random sampling method. The research instrument used was a questionnaire on administration of Student Support Systems of School Administrators according to teachers' perceptions under the Secondary Educational Service Area Office, Phra Nakhon Si Ayutthaya. The instrument had a reliability coefficient of 0.988. The statistical methods used in this study included mean (\bar{x}), standard deviation (SD), t-test, f-test, one-way analysis of variance (One-way ANOVA), and pairwise comparison of mean scores using Scheffe's Multiple Comparison Method.

The results of the study were as follow:

1. Teachers' perceptions of the administration of the student support system by school administrators, under the Secondary Educational Service Area Office, Phra Nakhon Si Ayutthaya were overall at the highest level.
2. Teachers with different professional levels did not differ in their overall perceptions of the administration of the student support system by school administrators.
3. Teachers with different educational levels did not differ in their overall perceptions of the administration of the student support system by school administrators.
4. Teachers with different levels of work experience had significantly different overall perceptions of the administration of the student support system by school administrators at the .05 level. When analyzed by specific aspects, significant differences were found at the .05 level in the following areas: knowing students individually, student classification, student promotion and development, prevention and problem solving, referring.

Keywords : The Administration of Student Support Systems, School Administrators

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพสังคมปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ด้วยสภาพสังคมที่มีความวุ่นวายและมีการเปลี่ยนแปลงทำให้วิถีชีวิตขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมต่าง ๆ ก็เปลี่ยนไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นสังคมเมือง หรือสังคมชนบท โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่มีประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตด้วยความรู้เท่าไม่ทันการณ์ ขาดการยับยั้งชั่งใจจากสิ่งยั่วยุต่าง ๆ การกลั่นแกล้งออนไลน์ ปัญหาสุขภาพจิต ไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางสังคม ขาดการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว และสังคมรอบข้าง จึงเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาทั้งกับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก เช่น ความรุนแรง ยาเสพติด การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ปิยะพร ป้อมเกษมศรี, 2564) เยาวชนซึ่งเป็นวัยที่ต้องการความดูแลช่วยเหลือส่งเสริมจากผู้ใหญ่ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันสภาพแวดล้อมและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวเด็ก รวมทั้งสิ่งยั่วยุที่ก่อให้เกิดปัญหากับเด็กซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นที่มีภาวะอารมณ์แปรปรวนสูง ขาดทักษะและประสบการณ์ ในการเผชิญกับปัญหา มีพฤติกรรมแสดงออกที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้หากไม่ได้รับการป้องกันแก้ไขอย่างเหมาะสมอาจก่อให้เกิดปัญหารุนแรงในอนาคตได้ด้วยเหตุผลดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานประจำปีงบประมาณพ.ศ.2567-2568และนโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567 กำหนด ข้อ 9 เพิ่มโอกาสและสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา ช่วยพัฒนาระบบการป้องกันการเฝ้าระวัง และการดูแลช่วยเหลือเด็กกลุ่มเสี่ยง เด็กตกหล่น เด็กออกกลางคัน เด็กไร้สัญชาติ เด็กพื้นที่สูงในถิ่นทุรกันดารและพื้นที่เกาะ ตามความต้องการจำเป็นรายบุคคล เพื่อไม่ให้หลุดจากระบบการศึกษา โดยบูรณาการความร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือ สนับสนุนให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เด็กพิการ และเด็กด้อยโอกาสได้รับโอกาสเข้าถึงการศึกษา แหล่งเรียนรู้ และการฝึกอาชีพ ที่หลากหลายเหมาะสมตามศักยภาพ เพื่อให้มีทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถพึ่งตนเองได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2568)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาซึ่งมีโรงเรียนมัธยมในสังกัดที่มีสภาพพื้นที่ และสภาพบริบทที่ต่างกัน ทำให้การดำเนินชีวิตของนักเรียนมีความแตกต่างกันทั้งทางด้านเศรษฐกิจด้านครอบครัวด้านสภาพความเป็นอยู่ และปัญหา ด้านอื่น ๆ เช่น ปัญหาด้านยาเสพติด ปัญหาด้านการเรียนและอาชีพ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาภัยจากการใช้สื่อออนไลน์ทางสังคมที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ พฤติกรรมความรุนแรงทางสังคม Social หรือเรียกว่า Cyber Bully จึงเป็นเหตุให้โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดประสบปัญหาในลักษณะเดียวกัน สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา(2567) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 – 2567 มีปัญหาด้านโอกาส ทางการศึกษาเรียนไม่จบหลักสูตรภายในเวลาที่กำหนด และปัญหาการออกกลางคัน สาเหตุมาจาก มีปัญหาต่าง ๆ เช่น ด้านการปรับตัว ปัญหาครอบครัว ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ในกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยมีส่วนร่วมของบุคลากร ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

ด้วยเหตุข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเพื่อนำผลการวิจัยเป็นแนวทางให้ผู้บริหารนำไปกำหนดนโยบาย วางแผนพัฒนาการบริหารพัฒนาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นระบบและเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามวิทยฐานะวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน

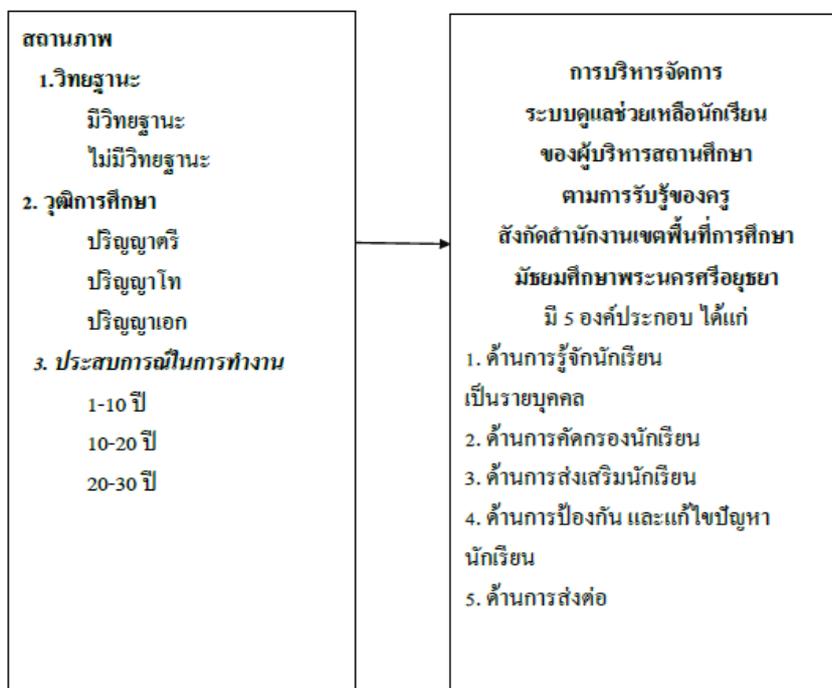
กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4) ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียน 5) ด้านการส่งต่อ

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือครูผู้ปฏิบัติงานสอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา จำนวน 29 โรงเรียน จำนวน 1,206 คน ปีการศึกษา 2568 ข้อมูล ณ 11 มิถุนายน 2568 จำแนกตามขนาดโรงเรียน 4 ขนาด ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2568 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Cohen, Manion and Morrison, 2011) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 297 คน จากนั้นทำการเปรียบเทียบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างระหว่างจำนวนประชากรของครูทั้งหมดกับประชากรของครูในแต่ละกลุ่ม โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการสุ่มจากขนาดของโรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างคือ การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งเป็น ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ และใหญ่พิเศษ

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสุ่มการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างสถานศึกษาจำนวน 4 แห่ง เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละขนาดของโรงเรียน

ตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ จำแนกตามวุฒิการศึกษา วิทยฐานะและประสบการณ์ในการสอน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน 5) ด้านการส่งต่อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วยตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ วิทยฐานะ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ด้านโดยลักษณะข้อคำถามเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 50 ข้อ ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน
4. ด้านการแก้ไขปัญหานักเรียน
5. ด้านการส่งต่อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยมีขั้นตอน และรายละเอียดในการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่ข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษามาร่างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ในแต่ละด้านให้ครอบคลุมตามนิยามศัพท์เฉพาะ
3. ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระให้คำแนะนำเพิ่มเติม และนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะ
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คนพิจารณาความเหมาะสม ระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะแต่ละองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กับข้อคำถามใน (ร่าง) แบบสอบถาม จากนั้นผู้วิจัยได้นำผลมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) (Rovinelli and Hambleton, 1977) โดยกำหนดและแปลงระดับความสอดคล้องเป็นคะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง	ข้อคำถามที่จะนำมาใช้มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจข้อคำถามที่จะนำมาใช้มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 หมายถึง	ข้อคำถามที่จะนำมาใช้ไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

หลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อคำถาม จำนวน 50 ข้อ ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

5. ปรับปรุง (ร่าง) แบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และพิมพ์เป็นแบบสอบถาม
6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนศรีบุญยานนท์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนนทบุรี จำนวน 30 คน นำผลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ หาค่าอำนาจจำแนก โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) พบว่า มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.30 - 0.80 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อคำถามผ่านเกณฑ์ทุกข้อ
7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มาสร้างเครื่องมือแบบฟอร์มออนไลน์ (Google Forms) ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองและสร้างแบบสอบถามโดยใช้ Google Form ทั้งนี้ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 297 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามออนไลน์ (Google Forms) จากกลุ่มตัวอย่างตามระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลที่กำหนด แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

ศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูสภาพปัจจุบัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา จากการตอบแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อมูล \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำข้อมูลมาเสนอในรูปแบบตารางกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนค่าเฉลี่ย ดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนค่าเฉลี่ย

คะแนนค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบัน ระดับ มากที่สุด

คะแนนค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบัน ระดับ มาก

คะแนนค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบัน ระดับ ปานกลาง

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบัน ระดับ น้อย

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบัน ระดับ น้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม และรายด้าน

การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับที่
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.56	0.43	มากที่สุด	2
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.46	0.47	มาก	5
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	4.57	0.41	มากที่สุด	1
4. ด้านการแก้ไขปัญหานักเรียน	4.47	0.47	มาก	4
5. ด้านการส่งต่อ	4.48	0.46	มาก	3
รวม	4.51	0.40	มากที่สุด	

1. ระดับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับ จากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน และด้านการส่งต่อ เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารดำเนินการให้ครูศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูออกเยี่ยมบ้านนักเรียนและรายงานผล ผู้บริหารจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารรู้จักและเข้าใจถึงความแตกต่างของนักเรียน

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารมีการกำหนดระยะเวลาในการคัดกรองนักเรียนอย่างชัดเจน ผู้บริหารกำหนดให้มีการนำผลคัดกรองไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารกำหนดให้ครู คัดกรองนักเรียนอย่างครอบคลุม ทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารกำหนดให้ครูใช้เครื่องมือที่หลากหลายเพื่อคัดกรองนักเรียน

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองทุกภาคเรียน

ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนของครูที่ปรึกษาอย่างต่อเนื่องผู้บริหารส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารมีการติดตามผลการส่งเสริม และพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่

ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารจัดให้มีระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาได้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียน ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูที่ปรึกษามีความสม่ำเสมอในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารมีการอบรมพัฒนาทักษะในการให้คำปรึกษาของครูที่ปรึกษา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารมีการจัดอบรมให้ครูดำเนินการใช้จิตวิทยากับผู้เรียน

1.5 ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียง

ลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาบรรยาย ให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับการรักษาเมื่อถูกส่งตัวไป ผู้บริหารมีการประสานงานการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานด้านสาธารณสุขและเครือข่ายอื่น ๆ อย่างรวดเร็วและทันการณ์ ผู้บริหารมีการจัดทำสรุบบันทึกผลการช่วยเหลือการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาไว้เป็นหลักฐานตามงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านอย่างรวดเร็วและทันการณ์

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามระดับวิทยฐานะ

วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

2.1 ครูที่มีระดับวิทยฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร

สถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร

สถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1.การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาร่วมกันเข้าไปแก้ไขปัญหาของผู้เรียนให้สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับแนวคิดของนุรมาน พิทักษ์สุขสันต์.(2567) กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาร่วมกันเข้าไปแก้ไขปัญหาของผู้เรียนให้สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการพัฒนาตนเองแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มี คุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับงานวิจัยของสมบุรณ์ แก้วทวย.(2567) เรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนกลุ่มเพชรชนแดน อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าโดยภาพรวม อยู่ระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของผกากรอง ดั่งสุข .(2565) เรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาตรัง เขต 1 พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตตินภวัฒน์.(2563) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านน้ำฉา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียด จึงนำมาอภิปราย ดังนี้

1.1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานนักเรียนรายบุคคล ผู้บริหารควรนำเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการข้อมูลนักเรียนรายบุคคล รวมถึงด้านการให้ความรู้ ความร่วมมือกับผู้ปกครอง การปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน การส่งเสริมการเยี่ยมบ้าน การใช้แบบประเมินพฤติกรรม การใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และการใช้แบบวัดแววความสามารถพิเศษ โดยทั้งหมดมีเป้าหมายในการเสริมสร้างความเข้าใจและสนับสนุนการพัฒนาให้นักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับแนวคิดกึ่งกาญจน์ ประสม กล่าวว่าการรู้จักนักเรียนรายบุคคล หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยเครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การสำรวจ การเยี่ยมนักเรียน การใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) การใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และการใช้แบบวัดแววความสามารถพิเศษ โดยครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนในการเก็บ รวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปจัดทำระเบียบสะสมที่ให้ข้อมูล ข้อมูล 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพ ร่างกาย ด้านความสามารถของนักเรียนและด้านครอบครัว รวมถึงข้อมูลด้านความปลอดภัย และความเสี่ยงด้านสิ่งเสพติดสอดคล้องกับงานวิจัยของสมบุรณ์ แก้วทวย.(2567) เรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนกลุ่มเพชรชนแดนอำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของนรรัตน์ หงษ์สกุล.(2563) เรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิตที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งกาญจน์ ประสม.(2565) เรื่อง การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา อำเภอพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 2 พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.2) ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการ

จัดทำเกณฑ์และคู่มือการคัดกรองนักเรียน รวมถึงการอบรมครูในการใช้เครื่องมือที่หลากหลายการคัดกรองนักเรียนอย่างครอบคลุมทั้งด้านต่าง ๆ และการใช้ผลการคัดกรองในการช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารควรนำเทคโนโลยีมาช่วย ในการคัดกรองนักเรียน นอกจากนี้ยังคำนึงถึงการรักษาความลับข้อมูลและการแบ่งกลุ่มนักเรียน เพื่อให้สามารถช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของกึ่งกาญจน์ ประสม .(2566)กล่าวว่าการคัดกรองนักเรียน หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนตามเกณฑ์ที่ สถานศึกษาได้มีการประชุมจัดทำขึ้นและกำหนดใช้เป็นมาตรฐานเดียวกันโดยการมีส่วนร่วม ของคณะครู ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนนั้นเกณฑ์และตัวชี้วัดที่ใช้ในการจัดกลุ่มนักเรียนจะต้อง เป็นที่ยอมรับจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งสามารถจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา โดยมีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นผู้คัดกรองและสรุปผลการคัด กรองนักเรียนซึ่งครูต้องเก็บเป็นความลับ ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาครูที่ปรึกษาควรมีการติดตามและประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อการช่วยเหลือ ส่งเสริม และพัฒนานักเรียนตามศักยภาพของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของนุรมาน พิทักษ์สุขสันต์. (2564) เรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของศิวา ขุนชำนาญ .(2563) เรื่อง การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูที่ปรึกษาผู้ปกครอง และการพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละคน พร้อมทั้งการติดตามผลและการยกย่องนักเรียนที่มีผลงานดีเพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ สอดคล้องกับแนวคิดกึ่งกาญจน์ ประสม กล่าวว่าการส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมตามความสนใจและความถนัดให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบทั้งในกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหาโดยจะต้องปฏิบัติต่อนักเรียนในแต่ละกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน มีการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ในกลุ่มปกติ และกลุ่มพิเศษให้สามารถพัฒนาศักยภาพตนเองให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพสูงสุดตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมที่จัดให้นัก นักเรียน ครูที่ปรึกษาต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนในแต่ละคน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงการส่งเสริมวินัยเชิงบวก ซึ่งจะส่งผลทำให้นักเรียนมีคุณภาพและมีความภาคภูมิใจ ตนเองในด้านต่าง ๆ การจัดกิจกรรมควรให้ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมผ่านการประชุม ผู้ปกครองชั้นเรียน มีการสรุปรายงานและจัดทำเอกสารหลักฐานในการประชุมแต่ละครั้ง และมีการนิเทศติดตามและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับวิจัย ของสมบุรณ์ แก้วทวย.(2567) เรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนกลุ่มเพชรชนแดน อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัย โดยภาพรวม

อยู่ระดับมากที่สุด สอดคล้องกับวิจัยของอาชู วิเศษณศิริ.(2566) เรื่อง แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ระดับมากที่สุด สอดคล้องกับวิจัยของชนกมณัฐ แสงสี .(2564) เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 และพระนครศรีอยุธยา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

1.4) ด้านการแก้ไขปัญหาของนักเรียน พบว่าโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีบทบาทสำคัญ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนโดยเน้นความเท่าเทียมและการเอาใจใส่การประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ การพัฒนาทักษะของครูที่ปรึกษาและการติดตามนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ยังมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปยังหน่วยงานภายนอกและจัดการอบรมให้ครู เพื่อเสริมทักษะการใช้จิตวิทยากับนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดกึ่งกาญจน์ ประสม กล่าวว่าการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน หมายถึง การเอาใจใส่ผู้เรียนทุกกลุ่มไม่ปล่อยปะละเลย โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาต้องดูแลอย่างใกล้ชิด มีการดำเนินงานให้ความรู้ต่อประเด็นที่เป็นปัญหา ของนักเรียนให้นักเรียนทราบ โดยให้ความรู้ เกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนแก่ ผู้ปกครองและตัวนักเรียน ในการที่จะป้องกันและการแก้ไขปัญหาของนักเรียนต้องมีการประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การวิเคราะห์สาเหตุปัญหาของนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในกลุ่มมีปัญหา กำหนดวิธีการให้ความช่วยเหลือที่หลากหลายแก่นักเรียน ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการประเมินและติดตาม ผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับวิจัยของวชิณี วนรัตน์ .(2564) เรื่อง การบริหารงานด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนตามกระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ได้สอดคล้องกับวิจัยของฤทธิชัย ภู่อ่าง .(2563) เรื่อง การศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก สอดคล้องกับวิจัยของประยูร อัมสวาสดี .(2560) เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.5) ด้านการส่งต่อ พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการดูแลนักเรียนที่ต้องได้รับการส่งต่อด้วยการสื่อสารอย่างชัดเจน ประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพให้การช่วยเหลือทันเวลา ติดตามผลอย่างใกล้ชิด และดูแลด้านข้อมูลอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งคำนึงถึงความเท่าเทียมและศักดิ์ศรีของนักเรียนทุกคน สอดคล้องกับแนวคิดกึ่งกาญจน์ ประสม กล่าวว่าการส่งต่อนักเรียน หมายถึง การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา อย่างเป็นระบบ โดยครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา วิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาหากต้องการ ช่วยเหลือมีประสานงานกับผู้ปกครองในการสร้างความเข้าใจในกรณีที่ต้องมีการส่งต่อ นักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ในการส่งต่อภายนอกจะส่งต่อไปยังหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับปัญหาของนักเรียน หรือผู้เชี่ยวชาญกับปัญหาของนักเรียนโดยตรงมีเครือข่ายสห วิชาชีพ มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศและบันทึกการส่งต่อเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการ ติดตามผลนักเรียนที่ส่งต่อทุกกรณีครูสามารถส่งนักเรียนกลุ่มเสี่ยงให้ได้รับการแก้ไขและช่วยเหลือ อย่างถูกต้อง มีแผนดำเนินงานและมีกิจกรรมการประสานงานร่วมดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสถานศึกษามีการติดตามผลการส่งนักเรียน ที่มีปัญหาให้ไปรับการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับวิจัยของอรุณพร สุนทรพงศ์.(2565) เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับวิจัยของปรมาภรณ์ สนธิ.(2560) เรื่องแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า การดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด

2.ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามวิทยฐานะ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

2.1) ครูที่มีระดับวิทยฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู โดยรวมไม่แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับวิจัย ของพรศักดิ์ ผกากรอง .(2562) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ครูที่มีระดับวิทยฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับวิจัยของศิวา ขุนชำนาญ .(2564) ได้วิจัย การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประณตศึกษาสงขลาเขต 1 พบว่าความคิดเห็นของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามเพศ ตำแหน่งวิทยฐานะและขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับวิจัยของนุรมาน พิทักษ์สุขสันต์.(2564) ได้วิจัย เรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 พบว่า ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2) ครูที่มีระดับวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู โดยรวมไม่แตกต่างกันเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับวิจัยของจันจิรา ไชยรัตน์.(2561) ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็น ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า ความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับวิจัยของขวัญเนตร มูลทองจาด .(2564) ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน วัดอุดมรังสี พบว่า ความคิดเห็นของครูโรงเรียนวัดอุดมรังสี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3) ครูที่มีระดับประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับวิจัยของศิวา ขุนชำนาญ .(2564) ได้วิจัย การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 พบว่า ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับวิจัยของสุจิรา มีทอง .(2560) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสในเครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง พบว่า ความคิดเห็นของครู จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับวิจัยของสาวิตรี บุญแน่น .(2568) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย พบว่า ความคิดเห็นของครูจำแนกตามประสบการณ์การทำงานและขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารควรแสดงบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายบริหารจัดการ และขับเคลื่อนให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนสามารถดำเนินการดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดเป็นรายบุคคล และให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม และการเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
- 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารควรตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้บริหารต้องสร้างระบบ และบรรยากาศที่สนับสนุน ให้ครูทุกคนสามารถเข้าใจ เข้าถึงและดูแลนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับการดูแลแบบองค์รวม และพัฒนาเต็มศักยภาพ
- 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน ผู้บริหารต้องหมั่นแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่ทันสมัยในการส่งเสริมนักเรียนเป็นภารกิจสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างสูงสุด ผู้บริหารจึงต้องมีบทบาทในการวางระบบ สนับสนุนครู ส่งเสริมกิจกรรมและสร้างความร่วมมือ เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับการส่งเสริมอย่างรอบด้าน และเหมาะสมกับแต่ละบุคคล
- 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียน ผู้บริหารต้องมีกระบวนการดูแลอย่างมีระบบที่ต้องอาศัยความเข้าใจ ความร่วมมือ และการบริหารจัดการที่ดีจากผู้บริหารผู้บริหารจึงมีบทบาทในการ กำหนดทิศทาง สร้างระบบ สนับสนุนครูและสร้างวัฒนธรรมโรงเรียนที่ดูแลนักเรียนด้วยความเข้าใจ
- 5) ด้านการส่งต่อ ผู้บริหารควรวางนโยบายและแนวทางการส่งต่อกำหนดขั้นตอนแนวทางและนโยบายในการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ แต่งตั้งและจัดระบบบุคลากร มอบหมายบทบาทหน้าที่ให้ครูและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พร้อมจัดทีมส่งต่อที่ชัดเจน ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก สร้างเครือข่ายความร่วมมือ เช่น หน่วยงานสาธารณสุข พัฒนาสังคม หรือองค์กรชุมชนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนอย่างครอบคลุม ติดตามและประเมินผล กำกับติดตามและประเมินผลการส่งต่อว่ามีความต่อเนื่องและเกิดประโยชน์ ต่อนักเรียนหรือไม่ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง สร้าง

ความร่วมมือกับผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือ และสนับสนุนแนวทางการแก้ไขปัญหานักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
- 2) ควรมีการศึกษากำหนดการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2
- 3) ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ตามการรับรู้ ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ ไชยศิลป์และคณะ.(2566).แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชายขอบสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 .วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น,5(8),97-108.
- กิ่งกาญจน์ ประสม.(2566).การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา อำเภอบ้านฝาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2. การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยพะเยา.
- จักรภาพ เนวะมาตย.(2560).การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคตาก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ชนกมณัฐ แสงสี และทินกฤตพัชร รุ่งเมือง.(2564).แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรี และพระนครศรีอยุธยา .วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,6(3),12-23.
- ชัชวาล จำแนกภูธ และธีระวัฒน์ มอนไธสง.(2564).แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา,9(1),97-112.
- ธีระยุทธ กิตตินภวัฒน์ (2563).การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านน้ำจืด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2.สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2,ชุมพร.
- นิภารัตน์ แสงสว่าง และพิมพ์พร จารุจิตร.(2566).แนวทางการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1.วารสารบัณฑิตศึกษาเกษตรปริทรรศน์,9(3),145-161.
- ปรมาภรณ์ สนิ.(2560).แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี.การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- ประทีป เนตรพุกกณะ.(2563).การพัฒนาการดำเนินงานการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนเกาะพะงันศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11.การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- ประยูร อิมสวาสดี.(2560).ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17.การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาการบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยบูรพา
- ปานรวี พุ่มสวย และคณะ.(2566).แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามมาตรการฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี,7(4),804-827.
- ปิยะพร บ่อมเกษตร .(2564).การวิเคราะห์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา.วารสารครุศาสตร์. 49(4),1-13.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ผกากรอง ดั่งสุข .(2568).การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด เขต 1.การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- พรศักดิ์ ผกากรอง.(2562).การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี.การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- มาโนช ตัญยงค์ และวัชรภัทร เตชะวัฒน์ศิริดำรง.(2565).การศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี สหวิทยาเขตพุฒย.วารสารการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย,8(1),19-28.
- ฤทธิ์ธิชัย ภู่อ่างค์ .(2563). การศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลัดดาวัลย์ โคตรพิมพ์ และอัฐพล อินตะเสนา.(2564).แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 27.วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
,5(2),26-34.

วศินี วรรณรัตน์.(2564).การบริหารงานด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนตามกระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35.วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์,7(2),229-242.

ศิวา ขุนชำนาญ.(2565).การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสงขลา เขต 1.การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 12 (วารสารออนไลน์), 12(1),
1313 – 1328.

สมบูรณ์ แก้วทุย .(2567).การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนกลุ่มเพชรชนแดน อำเภอชนแดน จังหวัด
เพชรบูรณ์.วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์,10(1),37-52.สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา.
(2568).ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา.

สุนรัตน์ เหล่าอยู่คง. (2566). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษ
ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร.การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยพะเยา.

สมิตรี เพลออุย.(2566).การพัฒนาแบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง.วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาพุทธ
ปัญญาปริทรรศน์,7(2),503-512.

ใหม่ พลเพชร และนวรรรัตน์ ไชยมณี.(2566).แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง.วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร,6(4),330-343.

อรรถพล สุนทรพงศ์.(2565).ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร.การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อินทอร วังทะพันธ์ และคณะ.(2567).แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1.วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
,21(94),60-72.

Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2011).*Research Methods in Education*.(7th ed). Routledge U.S.A.

Douglas, Cheney. (2017).*Transition of Secondary Student with Emotional or Behavioral Disorders*. ค้นจาก
<http://digitalibrary.usc.edu/cdm/ref/collection/p15799coll/16id/77364>.

Likert, R. (1967). *The Human Organization: Its Management and Value*. New York, McGraw – Hill Book.